

PENGURUSAN ORGANISASI PERSILATAN MELAYU

Tradisi, Kepimpinan dan Institusi

ABSTRAK

Kajian ini meneliti pengurusan organisasi persilatan Melayu dengan memberi tumpuan kepada hubungan antara tradisi, kepimpinan dan struktur organisasi dalam konteks institusi sosial. Silat dihuraikan sebagai satu institusi budaya yang bukan sahaja berfungsi sebagai seni bela diri, tetapi juga sebagai medium pembentukan identiti, nilai moral dan disiplin dalam masyarakat Melayu. Perkembangan silat daripada sistem perguruan tradisional berasaskan hubungan guru–murid kepada organisasi moden yang berdaftar menunjukkan berlakunya proses institusionalisasi yang signifikan selari dengan perubahan sosial dan keperluan pentadbiran semasa.

Kajian ini menggabungkan perspektif teori pengurusan moden oleh Frederick Winslow Taylor, Henri Fayol dan Peter F. Drucker dengan pendekatan sosiologi oleh Max Weber bagi menganalisis dinamika organisasi persilatan. Dapatan menunjukkan bahawa struktur kepimpinan dalam organisasi silat banyak dipengaruhi oleh konsep autoriti karismatik, khususnya dalam hubungan guru–murid yang menekankan kesetiaan (walak), penghormatan dan legitimasi keilmuan.

Berdasarkan analisis tersebut, kajian ini mencadangkan satu kerangka konseptual iaitu Model Pengurusan Organisasi Silat yang menggabungkan tiga dimensi utama: tradisi, kepimpinan dan pengurusan organisasi. Selain itu, kajian ini turut memperkenalkan konsep “Dual Authority Model Perguruan–Pertubuhan” yang menjelaskan kewujudan dua bentuk autoriti dalam organisasi silat, iaitu autoriti keilmuan dalam struktur perguruan dan autoriti pentadbiran dalam struktur pertubuhan.

Implikasi kajian menunjukkan bahawa keberkesanan pengurusan organisasi persilatan bergantung kepada keupayaan menyeimbangkan antara pemeliharaan warisan tradisi dengan keperluan pengurusan moden. Kajian ini menyumbang kepada pembangunan teori pengurusan organisasi budaya serta menyediakan asas bagi pembentukan dasar dan garis panduan pengurusan persilatan yang lebih sistematik di Malaysia.

BAB 1

SILAT SEBAGAI INSTITUSI SOSIAL

PENGENALAN

1.1 Silat dalam Konteks Institusi Sosial

Silat merupakan salah satu institusi budaya yang mempunyai kedudukan signifikan dalam sejarah serta perkembangan masyarakat Melayu. Selain berfungsi sebagai seni bela diri tradisional, silat turut memainkan peranan penting sebagai medium pembentukan identiti budaya, pembangunan disiplin diri serta pengukuhan nilai moral dalam kalangan anggota masyarakat. Dalam konteks yang lebih luas, silat boleh ditafsirkan sebagai sebuah institusi sosial yang menggabungkan unsur pendidikan, budaya dan organisasi dalam proses pembinaan jati diri masyarakat Melayu.

Pada peringkat awal perkembangannya, silat dalam masyarakat Melayu tidak berkembang melalui sistem pendidikan formal. Sebaliknya, ilmu persilatan diwariskan melalui sistem perguruan yang berteraskan hubungan antara guru dan murid. Hubungan tersebut bukan sahaja bersifat pedagogi, malah turut merangkumi dimensi sosial, budaya dan spiritual yang mendalam. Melalui sistem ini, nilai-nilai seperti kesetiaan, hormat kepada guru, disiplin serta tanggungjawab sosial diterapkan secara berterusan dalam kalangan murid.

Seiring dengan perubahan sosial dan kemodenan masyarakat, perguruan silat mula mengalami proses institusionalisasi. Banyak perguruan silat telah didaftarkan sebagai organisasi rasmi, sekali gus membawa kepada pembentukan struktur pentadbiran yang lebih sistematik dan formal. Proses ini turut membuka ruang kepada penglibatan aktif perguruan silat dalam pelbagai aktiviti sosial, kebudayaan dan sukan di peringkat nasional.

Di Malaysia, salah satu organisasi utama yang memainkan peranan penting dalam menyelaras perkembangan silat ialah **Persekutuan Silat Kebangsaan Malaysia (PESAKA)** yang bertindak sebagai badan induk bagi aktiviti persilatan di peringkat kebangsaan. Sehingga tahun 2025, terdapat lebih daripada 414 organisasi silat yang beroperasi di negara ini (PESAKA, 2025; Buletin TV3). Sebahagian besar pertubuhan silat tersebut turut didaftarkan di bawah **Jabatan Pendaftaran Pertubuhan (ROS)**. Pendaftaran ini dilakukan bagi memastikan ajaran silat yang dibawa oleh setiap

perguruan dapat diterima secara lebih meluas oleh masyarakat, di samping memudahkan organisasi tersebut memperoleh sokongan logistik serta kewangan bagi melaksanakan aktiviti dan program persilatan.

Antara perguruan silat yang mempunyai pengaruh besar dalam perkembangan silat di Malaysia ialah **Perguruan Silat Seni Gayong Malaysia (PSSGM)** yang didaftarkan pada tahun 1963, **Persatuan Silat Seni Cekak Malaysia (PSSCM)** pada tahun 1965, **Persatuan Silat Seni Lincah Malaysia (PSSLM)** pada tahun 1969 dan **Silat Seni Gayong Fatani Malaysia (PSSGFM)** pada tahun 2013. Perguruan-perguruan ini diasaskan oleh tokoh-tokoh penting dalam dunia persilatan, antaranya Dato' Meor Abdul Rahman bagi Silat Seni Gayong, Tan Sri Omardin Mauju bagi Seni Silat Lincah, Ustaz Hanafi Haji Ahmad bagi Seni Silat Cekak serta Haji Anuar Abdul Wahab bagi Seni Silat Gayong Fatani.

Perguruan-perguruan silat yang dinyatakan tersebut juga merupakan antara badan pengasas kepada PESAKA yang ditubuhkan pada tahun 1983. Penubuhan PESAKA bertujuan mengukuhkan kedudukan silat sebagai warisan budaya bangsa serta meningkatkan pencapaian silat dalam bidang sukan di peringkat kebangsaan dan antarabangsa. Secara pentadbiran, organisasi silat yang berdaftar di Malaysia tertakluk kepada peruntukan **Akta Pertubuhan 1966 (Akta 832)** yang mengawal selia operasi pertubuhan bukan kerajaan. Selain itu, pendaftaran organisasi juga memudahkan penganjuran aktiviti yang mematuhi kehendak **Akta Perhimpunan Aman 2012 (APA 2012)**.

Peranan silat dalam konteks kenegaraan turut mendapat pengiktirafan daripada pihak kerajaan. Pada tahun 2015, Perdana Menteri ketika itu, Dato' Seri Mohd Najib Tun Razak telah mengangkat silat sebagai benteng ketiga pertahanan negara selepas Angkatan Tentera Malaysia (ATM) dan Polis Diraja Malaysia (PDRM) (Berita Harian, 25 Mac 2015). Pengiktirafan ini mencerminkan kepentingan silat bukan sahaja sebagai warisan budaya, tetapi juga sebagai elemen yang menyumbang kepada pembinaan ketahanan nasional dan semangat patriotisme.

Di peringkat antarabangsa pula, silat telah menerima pengiktirafan penting apabila dimasukkan ke dalam **Representative List of the Intangible Cultural Heritage of**

Humanity oleh UNESCO pada tahun 2019. Pengiktirafan tersebut diberikan dalam Persidangan Sesi ke-14 **Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage** yang berlangsung pada 9 hingga 14 Disember 2019 di Bogotá, Colombia (Berita Harian, 13 Disember 2019). Pengiktirafan ini bukan sahaja memperkukuhkan kedudukan silat sebagai warisan budaya dunia, malah menegaskan kepentingannya sebagai khazanah budaya yang perlu dipelihara, dipulihara dan diwariskan kepada generasi akan datang.

1.2 Institusionalisasi Perguruan Silat

Perkembangan perguruan silat daripada institusi tradisional kepada organisasi moden merupakan satu proses yang penting dalam memahami dinamika pengurusan organisasi persilatan.

Pada peringkat awal, perguruan silat beroperasi secara tidak formal dan berpusat kepada guru utama. Namun demikian, perubahan sosial selepas kemerdekaan telah mendorong banyak perguruan silat mendaftarkan organisasi mereka secara rasmi bagi memudahkan pengurusan serta pengiktirafan institusi.

Sebagai contoh, Persatuan Silat Seni Gayong Malaysia merupakan antara organisasi silat terawal yang didaftarkan secara rasmi di Malaysia oleh pengasasnya, Dato' Meor Abdul Rahman. Pendaftaran ini menandakan peralihan penting daripada sistem perguruan tradisional kepada sistem organisasi moden yang mempunyai struktur pentadbiran yang lebih formal.

Walau bagaimanapun, proses institusionalisasi ini turut membawa cabaran baharu dalam pengurusan organisasi persilatan, khususnya dalam menyeimbangkan antara nilai tradisi perguruan dengan prinsip pengurusan organisasi moden.

BAB 2

TEORI PENGURUSAN ORGANISASI

Dalam bidang pengurusan moden, pelbagai teori telah dikemukakan bagi menjelaskan bagaimana organisasi dapat diurus secara berkesan. Antara tokoh utama yang memberi sumbangan besar kepada perkembangan teori pengurusan ialah Frederick Winslow Taylor, Henri Fayol dan Peter F. Drucker.

Taylor memperkenalkan konsep pengurusan saintifik yang menekankan kecekapan kerja melalui analisis sistematik terhadap proses kerja. Pendekatan ini bertujuan meningkatkan produktiviti organisasi melalui standardisasi prosedur kerja serta pembahagian tugas yang jelas.

Sementara itu, Fayol mengemukakan prinsip pengurusan yang lebih menyeluruh dengan menekankan fungsi pengurusan seperti perancangan, pengorganisasian, pengarahan, penyelarasan dan pengawalan.

Drucker pula memperkenalkan konsep **Management by Objectives (MBO)** yang menekankan kepentingan penetapan matlamat organisasi secara jelas bagi memastikan setiap anggota organisasi memahami peranan masing-masing dalam mencapai objektif organisasi.

Walaupun teori-teori ini dibangunkan dalam konteks organisasi industri, prinsip asas yang dikemukakan masih relevan dalam pengurusan organisasi sosial dan kebudayaan termasuk organisasi persilatan.

BAB 3

TEORI SOSIOLOGI MELAYU DALAM ORGANISASI SILAT

Organisasi persilatan Melayu mempunyai ciri-ciri yang unik kerana ia terbentuk daripada tradisi budaya yang telah berkembang sejak sekian lama dalam masyarakat Melayu. Oleh itu, analisis terhadap organisasi persilatan perlu mengambil kira dimensi sosiologi budaya Melayu.

Dalam tradisi masyarakat Melayu, hubungan sosial sering dibentuk melalui konsep hierarki dan kesetiaan kepada pemimpin. Hubungan ini jelas dapat dilihat dalam sistem perguruan silat yang menekankan konsep **guru–murid** sebagai asas pembelajaran dan pengembangan ilmu persilatan.

Hubungan antara guru dan murid bukan sekadar hubungan akademik atau teknikal, tetapi juga melibatkan unsur kesetiaan, penghormatan dan tanggungjawab moral. Konsep ini sering dirujuk sebagai **walak kepada guru**, iaitu kesetiaan murid terhadap guru yang dianggap sebagai pemegang autoriti ilmu.

Dari perspektif teori sosiologi, fenomena ini boleh dijelaskan melalui konsep autoriti karismatik yang diperkenalkan oleh Max Weber. Weber menjelaskan bahawa autoriti karismatik terbentuk apabila seorang pemimpin diiktiraf oleh pengikutnya kerana keperibadian, kebolehan atau pengaruh luar biasa yang dimilikinya.

Dalam konteks organisasi persilatan, guru utama sering dianggap sebagai pemimpin karismatik yang memiliki autoriti dalam menentukan arah perkembangan perguruan. Walau bagaimanapun, Weber juga menjelaskan bahawa organisasi yang terlalu bergantung kepada autoriti karismatik sering menghadapi cabaran apabila berlaku perubahan kepimpinan. Tanpa mekanisme institusionalisasi yang jelas, organisasi berisiko mengalami konflik kepimpinan dan perpecahan.

BAB 4

MODEL PENGURUSAN ORGANISASI PERSILATAN

Berdasarkan analisis terhadap teori pengurusan moden serta struktur sosial dalam organisasi persilatan Melayu, kajian ini mencadangkan satu model konseptual baharu yang dikenali sebagai:

MODEL PENGURUSAN ORGANISASI SILAT

Model ini menggabungkan tiga dimensi utama yang mempengaruhi dinamika organisasi persilatan.

1 Dimensi Tradisi

Dimensi ini merujuk kepada elemen budaya yang membentuk identiti organisasi persilatan.

Antara elemen utama dalam dimensi ini ialah:

- hubungan guru–murid
- adat perguruan
- warisan ilmu persilatan
- konsep walak kepada guru

Dimensi ini penting kerana ia menjadi asas legitimasi budaya dalam organisasi persilatan.

2 Dimensi Kepimpinan

Dimensi kepimpinan merujuk kepada struktur autoriti dalam organisasi persilatan.

Elemen utama dimensi ini termasuk:

- kepimpinan karismatik
- legitimasi kepimpinan
- pengaruh murid kanan
- proses penggantian kepimpinan

Kestabilan organisasi banyak bergantung kepada kejelasan struktur kepimpinan serta mekanisme penggantian pemimpin.

3 Dimensi Pengurusan Organisasi

Dimensi ini merujuk kepada sistem pentadbiran yang digunakan bagi mengurus organisasi secara sistematik.

Antara komponen utama dimensi ini ialah:

- struktur organisasi formal
- sistem perancangan strategik
- pengurusan kewangan
- pengurusan mesyuarat
- sistem dokumentasi organisasi

Dimensi ini penting bagi memastikan organisasi dapat beroperasi secara profesional dan berkesan.

RAJAH MODEL TEORI (konsep)

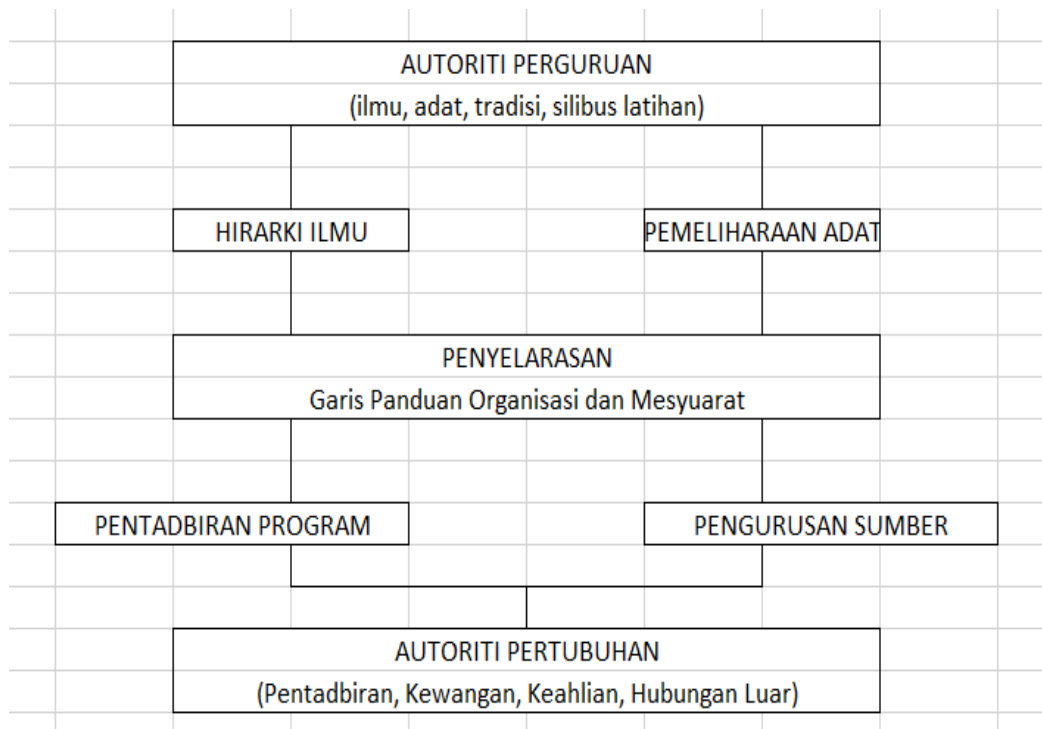

BAB 5

PENYELARASAN PENGURUSAN PERGURUAN DENGAN PENGURUSAN PERTUBUHAN

Rajah 5.1 - Model Konsep “Dual Authority Model Perguruan–Pertubuhan”

Model ini menggambarkan kewujudan dua bentuk autoriti dalam organisasi silat, iaitu autoriti keilmuan yang berpusat pada struktur perguruan serta autoriti pentadbiran yang berpusat pada struktur pertubuhan. Kedua-duanya saling melengkapi dan perlu diselaraskan melalui mekanisme komunikasi serta garis panduan organisasi.

Model ini menunjukkan bahawa:

1. Perguruan mengawal aspek ilmu dan tradisi.
2. Pertubuhan mengurus aspek organisasi dan pentadbiran.
3. Penyelarasan menjadi titik pertemuan kedua-dua struktur.

Jadual 5.1 - Perbandingan Fungsi Pengurusan Perguruan dan Pengurusan Pertubuhan

Aspek	Pengurusan Perguruan	Pengurusan Pertubuhan
Asas Autoriti	Hierarki ilmu dan pengiktirafan pengasas	Pemilihan demokratik ahli
Fokus Utama	Pemeliharaan ilmu dan tradisi silat	Pentadbiran organisasi
Struktur Kepimpinan	Pengasas / waris, pemegang amanah, gurulatih	Presiden, setiausaha, bendahari, jawatankuasa
Peranan Utama	Menentukan silibus latihan dan disiplin perguruan	Mengurus program, kewangan dan keahlian
Pelantikan Jawatan	Berdasarkan tahap ilmu dan pengalaman	Melalui mesyuarat agung dan pemilihan
Kawalan Latihan	Mengawal kaedah latihan dan penilaian murid	Menyediakan platform latihan dan program
Adat dan Tradisi	Menentukan tatacara adat, pakaian dan majlis	Membantu pengurusan logistik majlis
Pengiktirafan	Mengeluarkan watikah gurulatih dan tahap ilmu	Mengurus rekod keahlian dan dokumentasi
Hubungan Luar	Berkaitan perkembangan perguruan	Berkaitan kerjasama organisasi dan institusi

Jadual ini menunjukkan bahawa kedua-dua bentuk pengurusan mempunyai peranan yang berbeza tetapi saling melengkapi dalam memastikan perkembangan perguruan silat yang seimbang.

Kerangka Teori Pengurusan Tradisi Silat

Dalam konteks kajian organisasi silat, pengurusan tradisi silat boleh difahami melalui satu kerangka teori yang menggabungkan tiga komponen utama, iaitu warisan ilmu, struktur organisasi dan kesinambungan budaya. Ketiga-tiga komponen ini saling berkaitan dalam memastikan tradisi silat dapat dipelihara dan dikembangkan secara sistematik.

1. Dimensi Warisan Ilmu

Dimensi ini merujuk kepada kandungan ilmu silat yang diwariskan daripada pengasas kepada generasi seterusnya. Ia merangkumi aspek teknik, falsafah, disiplin latihan serta nilai-nilai yang menjadi asas kepada pembentukan identiti perguruan. Dalam konteks ini, struktur perguruan memainkan peranan utama dalam memastikan proses pewarisan ilmu berlaku secara teratur dan berautoriti.

2. Dimensi Struktur Organisasi

Dimensi ini merujuk kepada sistem pengurusan yang mengawal perjalanan organisasi silat. Struktur ini merangkumi dua komponen utama, iaitu pengurusan perguruan yang bertanggungjawab terhadap aspek keilmuan dan pengurusan pertubuhan yang mengurus aspek pentadbiran. Penyelarasan antara kedua-dua struktur ini penting bagi memastikan organisasi dapat berfungsi secara harmoni.

3. Dimensi Kesenambungan Budaya

Dimensi ini menekankan kepentingan pemeliharaan adat istiadat, simbol dan nilai yang membentuk identiti perguruan silat. Tradisi seperti tatacara latihan, pakaian perguruan, upacara adat serta penghormatan terhadap hierarki kepimpinan merupakan elemen penting yang memastikan silat kekal sebagai warisan budaya yang hidup.

Ketiga-tiga dimensi ini membentuk satu kerangka pengurusan tradisi silat yang seimbang antara pemeliharaan warisan dan keperluan organisasi moden. Melalui kerangka ini, perguruan silat dapat mengekalkan identiti tradisinya sambil menyesuaikan diri dengan perubahan sosial dan perkembangan institusi dalam masyarakat.

BAB 6

PENUTUP

6.1 Rumusan Kajian

Kajian ini telah meneliti pengurusan organisasi persilatan Melayu melalui pendekatan interdisiplin yang menggabungkan perspektif sejarah, sosiologi serta teori pengurusan organisasi. Analisis yang dijalankan menunjukkan bahawa silat bukan sekadar seni bela diri tradisional, tetapi merupakan sebuah institusi sosial yang mempunyai peranan penting dalam pembentukan identiti budaya, pembangunan nilai moral serta pembinaan struktur kepimpinan dalam masyarakat Melayu.

Perbincangan dalam Bab 1 memperlihatkan bahawa silat berkembang daripada sistem perguruan tradisional yang berasaskan hubungan guru–murid kepada organisasi yang lebih formal melalui proses institusionalisasi. Proses ini berlaku selari dengan perubahan sosial dan perkembangan struktur pentadbiran moden dalam masyarakat Malaysia.

Bab 2 pula membincangkan teori-teori pengurusan organisasi yang dikemukakan oleh tokoh-tokoh utama seperti Frederick Winslow Taylor, Henri Fayol dan Peter F. Drucker. Prinsip-prinsip yang diperkenalkan oleh tokoh-tokoh ini memberikan asas penting dalam memahami bagaimana organisasi dapat diurus secara sistematik melalui perancangan strategik, pembahagian fungsi serta penetapan matlamat organisasi.

Bab 3 pula menganalisis struktur sosial organisasi persilatan melalui perspektif sosiologi budaya Melayu. Hubungan guru–murid yang berasaskan kesetiaan dan penghormatan dapat dijelaskan melalui teori autoriti karismatik yang diperkenalkan oleh Max Weber. Dalam konteks persilatan, autoriti karismatik guru sering menjadi asas legitimasi kepimpinan serta pembentukan struktur perguruan.

Berdasarkan analisis teori tersebut, Bab 4 telah mencadangkan satu kerangka konseptual baharu yang dikenali sebagai **Model Pengurusan Organisasi Silat**, yang menggabungkan tiga dimensi utama iaitu dimensi tradisi, dimensi kepimpinan dan dimensi pengurusan organisasi. Model ini menunjukkan bahawa kestabilan dan

kelangsungan organisasi persilatan bergantung kepada keseimbangan antara pemeliharaan warisan tradisi dengan keperluan pengurusan organisasi moden.

Bab 5 seterusnya memperkenalkan konsep **Dual Authority Model Perguruan–Pertubuhan**, yang menjelaskan kewujudan dua bentuk autoriti dalam organisasi silat. Autoriti keilmuan berada dalam struktur perguruan yang mengawal aspek ilmu, adat dan disiplin latihan, manakala autoriti pentadbiran berada dalam struktur pertubuhan yang mengurus aspek organisasi seperti kewangan, program dan dokumentasi.

Keseluruhan dapatan kajian ini menunjukkan bahawa pengurusan organisasi persilatan Melayu memerlukan pendekatan yang menyepadukan kedua-dua dimensi tersebut secara seimbang dan sistematik.

6.2 Implikasi Teori dan Pengurusan

Kajian ini memberikan beberapa implikasi penting terhadap pembangunan teori dan amalan pengurusan organisasi persilatan.

Pertama, kajian ini menunjukkan bahawa teori pengurusan organisasi moden perlu ditafsirkan secara kontekstual apabila diaplikasikan kepada organisasi budaya tradisional. Struktur sosial, nilai budaya serta hierarki tradisi memainkan peranan penting dalam membentuk dinamika organisasi persilatan Melayu.

Kedua, kajian ini menegaskan bahawa kestabilan organisasi persilatan bergantung kepada kejelasan struktur kepimpinan serta mekanisme penggantian pemimpin yang terancang. Perguruan yang terlalu bergantung kepada autoriti karismatik tanpa mekanisme institusionalisasi yang jelas berpotensi menghadapi konflik kepimpinan apabila berlaku perubahan generasi.

Ketiga, kajian ini menekankan kepentingan penyelarasan antara struktur perguruan dan struktur pertubuhan dalam memastikan organisasi silat dapat berfungsi secara efektif. Penyelarasan ini bukan sahaja penting bagi memastikan kelancaran pentadbiran organisasi, tetapi juga bagi mengelakkan pertindihan autoriti yang boleh menjejaskan kestabilan organisasi.

6.3 Implikasi kepada Dasar Kerajaan dan Pengurusan Persilatan Nasional

Dapatan kajian ini mempunyai implikasi yang signifikan terhadap pembangunan dasar berkaitan persilatan di Malaysia. Dalam konteks ini, silat perlu dilihat bukan sekadar sebagai aktiviti sukan atau seni bela diri, tetapi sebagai satu institusi budaya yang mempunyai potensi besar dalam menyumbang kepada pembangunan sosial, pendidikan dan identiti nasional.

Sebagai badan induk yang menyelaras perkembangan silat di Malaysia, Persekutuan Silat Kebangsaan Malaysia memainkan peranan strategik dalam membangunkan kerangka pengurusan persilatan yang lebih sistematik dan bersepadu.

Dalam hal ini, model pengurusan organisasi yang dicadangkan dalam kajian ini boleh dijadikan asas kepada pembangunan garis panduan pengurusan organisasi persilatan di peringkat nasional. Garis panduan ini boleh merangkumi aspek struktur organisasi, pembangunan kepimpinan, pengurusan latihan serta dokumentasi warisan persilatan.

Selain itu, pengiktirafan silat sebagai warisan budaya dunia oleh UNESCO membuka peluang baharu dalam memperkukuhkan kedudukan silat sebagai simbol identiti budaya Malaysia di peringkat antarabangsa. Oleh itu, pembangunan dasar persilatan negara perlu mengambil kira potensi silat sebagai instrumen diplomasi budaya serta medium promosi warisan budaya negara.

Kerajaan melalui kementerian berkaitan juga boleh memainkan peranan penting dalam memperkukuhkan pembangunan silat melalui sokongan terhadap penyelidikan akademik, dokumentasi warisan persilatan serta pembangunan program latihan yang lebih sistematik di peringkat sekolah, universiti dan komuniti.

6.4 Cadangan Dasar Pengurusan Persilatan Malaysia

Berdasarkan dapatan kajian ini, beberapa cadangan dasar boleh dipertimbangkan bagi memperkukuhkan pembangunan organisasi persilatan di Malaysia:

1. Pembangunan Garis Panduan Nasional Pengurusan Persilatan

Pembangunan satu garis panduan rasmi bagi pengurusan organisasi silat yang

merangkumi aspek struktur organisasi, pengurusan kewangan, pembangunan kepimpinan serta dokumentasi warisan persilatan.

2. Penubuhan Pusat Dokumentasi Persilatan Nasional

Penubuhan sebuah pusat dokumentasi yang berfungsi mengumpulkan rekod sejarah, manuskrip, silibus latihan serta warisan ilmu persilatan sebagai sumber rujukan akademik dan budaya.

3. Program Pembangunan Kepimpinan Persilatan

Pelaksanaan program latihan kepimpinan dan pengurusan organisasi bagi gurulatih dan pemimpin muda dalam organisasi silat bagi memastikan kesinambungan kepimpinan yang lebih sistematik.

4. Integrasi Silat dalam Sistem Pendidikan

Pengukuhan peranan silat dalam sistem pendidikan melalui program kokurikulum sekolah serta kursus berkaitan warisan budaya di institusi pengajian tinggi.

5. Strategi Diplomasi Budaya Melalui Silat

Pembangunan program promosi silat di peringkat antarabangsa melalui festival budaya, pertukaran budaya dan kerjasama akademik antara negara.

Cadangan-cadangan ini boleh membantu memperkukuhkan kedudukan silat sebagai institusi budaya yang bukan sahaja relevan dalam konteks tradisi, tetapi juga dalam pembangunan negara pada masa hadapan.

6.5 Sumbangan Kajian

Kajian ini memberikan beberapa sumbangan penting dalam bidang kajian persilatan dan pengurusan organisasi budaya.

Pertama, kajian ini memperkenalkan pendekatan analisis organisasi terhadap institusi persilatan yang sebelum ini lebih banyak dibincangkan dalam konteks sejarah dan budaya.

Kedua, kajian ini mencadangkan satu model konseptual baharu iaitu **Model Pengurusan Organisasi Silat** sebagai kerangka analisis bagi memahami dinamika organisasi persilatan Melayu.

Ketiga, kajian ini turut memperkenalkan konsep **Dual Authority Model Perguruan–Pertubuhan** yang menjelaskan hubungan antara struktur perguruan dan struktur pertubuhan dalam organisasi silat.

Keempat, kajian ini menyumbang kepada pembangunan literatur akademik berkaitan pengurusan organisasi budaya Melayu serta membuka ruang kepada penyelidikan lanjut dalam bidang kajian persilatan.

6.6 Kesimpulan

Secara keseluruhannya, silat merupakan sebuah institusi budaya yang mempunyai kedudukan penting dalam sejarah dan identiti masyarakat Melayu. Perkembangannya daripada sistem perguruan tradisional kepada organisasi moden menunjukkan keupayaan tradisi ini untuk menyesuaikan diri dengan perubahan sosial tanpa kehilangan nilai-nilai asasnya.

Pengurusan organisasi persilatan pada masa hadapan memerlukan pendekatan yang lebih sistematik, profesional dan berorientasikan strategi, tanpa mengabaikan prinsip tradisi yang menjadi asas kepada warisan persilatan Melayu.

Dengan pendekatan pengurusan yang seimbang antara tradisi dan organisasi moden, silat berpotensi untuk terus berkembang sebagai institusi budaya yang dinamik serta memainkan peranan penting dalam pembinaan identiti nasional dan pemeliharaan warisan budaya negara.

Rujukan

1. Berita Harian. (2015, Mac 25). *Silat benteng ketiga pertahanan negara – Najib Razak. Berita Harian.*
2. Berita Harian. (2019, Disember 13). *Silat diiktiraf sebagai warisan budaya dunia oleh UNESCO. Berita Harian.*
3. Drucker, P. F. (1954). *The practice of management.* Harper & Row.
4. Fayol, H. (1949). *General and industrial management* (C. Storrs, Trans.). Pitman Publishing. (Karya asal diterbitkan 1916)
5. Jabatan Pendaftaran Pertubuhan Malaysia. (1966). *Akta Pertubuhan 1966 (Akta 832).* Kerajaan Malaysia.
6. Kerajaan Malaysia. (2012). *Akta Perhimpunan Aman 2012.* Percetakan Nasional Malaysia Berhad.
7. Persekutuan Silat Kebangsaan Malaysia. (2025). *Statistik dan perkembangan organisasi silat di Malaysia.* PESAKA.
8. Taylor, F. W. (1911). *The principles of scientific management.* Harper & Brothers.
9. UNESCO. (2019). *Silat: Intangible cultural heritage of humanity.* UNESCO Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage.
10. Weber, M. (1978). *Economy and society: An outline of interpretive sociology* (G. Roth & C. Wittich, Eds.). University of California Press.